

No. 36222

**France
and
Czech Republic**

Convention regarding mutual administrative assistance between the Government of the French Republic and the Government of the Czech Republic for the prevention, investigation and prosecution of customs offences. Prague, 13 February 1996

Entry into force: *1 June 1998 by notification, in accordance with article 15*

Authentic texts: *Czech and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 10 November 1999*

**France
et
République tchèque**

Convention d'assistance administrative mutuelle entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République tchèque pour la prévention, la recherche et la poursuite des fraudes douanières. Prague, 13 février 1996

Entrée en vigueur : *1er juin 1998 par notification, conformément à l'article 15*

Textes authentiques : *tchèque et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 10 novembre 1999*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

D O H O D A

**MEZI VLÁDOU FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY A
VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY
O VZÁJEMNÉ ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCI
V OBLASTI PŘEDCHÁZENÍ, VYHLEDÁVÁNÍ
A STIHÁNÍ CELNÍCH PODVODŮ**

Vláda Francouzské republiky a vláda České republiky,

domnívajíce se, že porušování celních předpisů je na škodu ekonomickým, fiskálním, společenským, kulturním a obchodním zájmům;

domnívajíce se, že je důležité zajistit správné uplatňování kontrolních opatření, omezení nebo zákazů a přesné vybírání dovozních a vývozních cel a poplatků;

s ohledem na Úmluvu OSN o boji proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988 a její přílohu;

presvědčeny, že boj proti porušování celních předpisů se stane účinnějším užší spoluprací mezi jejich celními správami;

s ohledem na doporučení Rady pro celní spolupráci o vzájemné administrativní pomoci z 5. prosince 1953,

se dohodly takto:

Článek 1

Pro účely této dohody se rozumí:

1. "celními předpisy" - zákony a další obecně závazné předpisy, jejichž prováděním jsou pověřeny celní správy obou států, týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží a rovněž tak oběhu finančních prostředků pocházejících z porušování právních předpisů o psychotropních a omamných látkách, pokud se tato ustanovení týkají cel nebo všech ostatních poplatků nebo daní nebo také opatření týkajících se zákazů, omezení nebo kontroly;

2. "celními správami" - ve Francii - Generální ředitelství pro clo a nepřímé daně, v České republice Ministerstvo financí - Generální ředitelství cel;
3. "celním deliktem" - jakékoli porušení nebo pokus o porušení celních předpisů tak, jak je vymezeno v právním řádu každého státu;
4. "osobou" - jakákoli fyzická nebo právnická osoba;
5. "omamnými a psychotropními látkami" - látky, které jsou uvedeny v Úmluvě OSN o boji proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988 a v její příloze.

Článek 2

1. Celní správy obou států si budou vzájemně a přímo poskytovat pomoc za podmínek stanovených touto dohodou za účelem předcházení, vyšetřování a stíhání celních deliktů.
2. Pomoc, uvedená v předchozím odstavci se netýká vybírání cel, daní, poplatků, pokut a jiných částek vybíraných na účet druhého státu.
3. Na žádost celní správy jednoho ze států celní správa druhého státu doručí zainteresovaným osobám bydlicím na území dožádaného státu veškeré údaje, rozhodnutí, ustanovení a jiné doklady týkající se uplatňování celních předpisů tohoto státu a vydané dožadujícím státem.

4. Pomoc poskytovaná na základě této dohody se uskutečňuje podle celních předpisů dožádaného státu a v rámci oprávnění celní správy tohoto státu.

Článek 3

Celní správy obou států si sdělí:

1. Bez vyzvání a bez odkladu veškeré informace, které mají k dispozici, týkající se:
 - a) zjištěných nebo zamýšlených nedovolených operací, které mají nebo by mohly mít podloudný charakter;
 - b) nových prostředků a způsobů podloudnictví;
 - c) kategorií zboží, které jsou známy jako předmět podloudné přepravy;
 - d) osob, o nichž se lze domnívat, že porušují nebo mohou porušovat celní předpisy druhého státu;
 - e) plavidel, letadel nebo jiných dopravních prostředků podezřelých z toho, že by mohly být používány k porušování celních předpisů jiného státu;
 - f) nových technik boje proti porušování celních předpisů, které se osvědčily.
2. Na základě písemné žádosti a co nejrychleji veškeré informace:
 - a) získané z celních dokladů, týkajících se výměn zboží mezi oběma státy, které jsou nebo mohou být předmětem podloudné přepravy vzhledem k celním předpisům dožadujícího státu, případně formou kopie těchto řádně potvrzených nebo ověřených dokladů;

- b) které by pomohly k odhalení porušování celních předpisů dožadujícího státu.

Tyto žádosti musejí obsahovat tyto údaje:

- název dožadujícího orgánu,
- povahu dotyčné věci,
- předmět a důvody žádosti,
- jména a adresy (totožnost v případě fyzických osob) dotčených stran,
- stručný obsah věci, včetně příslušných právních skutečností.

Článek 4

Na žádost celní správy jednoho státu, provádí celní správa druhého státu, shodně se svou úřední praxí, zvláštní dohled nad:

1. Přemisčováním a zvláště pak nad vstupem a výstupem osob, podezřelých nebo známých v dožádaném státě z provádění činností směřujících k porušování celních předpisů;
2. Zbožím, které je předmětem podezřelé přepravy z jeho a na jeho území, při které dochází k porušení celních předpisů, a to na základě upozornění dožadujícího státu.
3. Místy, kde jsou skladována neobvyklá množství zboží, o němž se dožadující stát může důvodně domnívat, že je určeno k nezákonnému dovozu na jeho území;
4. Vozidly, plavidly, letadly nebo jinými dopravními prostředky, o nichž se může dožadující stát domnívat, že mohou být použity ke spáchání celních deliktů na jeho území.

5. Operacemi spojenými s nedovoleným obchodem s omamnými a psychotropními látkami.

Článek 5

1. V rozsahu právních předpisů každého státu celní správy obou států v případě potřeby spolupracují, pokud se jedná o mezinárodní sledované zásilky omamných a psychotropních látek, za účelem zjištění totožnosti osob, které se dopustily celních deliktů.
2. O použití tohoto opatření na zásilky se rozhoduje případ od případu.
3. Zásilky mohou být sledovány bez jejich porušení nebo po odebrání nebo částečném nahrazení podloudně převáženého zboží.

Článek 6

1. Celní správy obou států nejsou povinny poskytnout pomoc uvedenou v této dohodě v případě, že by se mohla dotknout veřejného pořádku nebo jiných důležitých zájmů jejich státu nebo by způsobila zneužití průmyslového nebo obchodního tajemství nebo tajemství příslušného povolání.
2. Pokud celní správa státu, která žádost o pomoc podává, není sama schopna vyhovět žádosti celní správy stejného druhu v případě žádosti druhého státu, uvede tuto skutečnost ve své žádosti. V takovém případě dožádaná správa může s touto žádostí naložit podle svého uvážení.

3. Každé odmítnutí pomoci musí být zdůvodněno.

Článek 7

1. Za účelem usnadnění vyhledávání a stíhání porušování celních deliktů na území svých států provádí každá celní správa, v rámci své pravomoci a na žádost druhé celní správy, šetření, vyslýchá podezřelé osoby a svědky. Sděluje výsledky těchto šetření dožadující celní správě.
2. Celní správa dožádaného státu může umožnit zaměstnancům dožadující celní správy, aby byli přítomni vyšetřování.

Článek 8

1. Celní správy obou států učiní opatření, aby pracovníci jejich služeb pověřených prevencí, vyhledáváním nebo stíháním celních deliktů, byli v osobním a přímém kontaktu za účelem výměny informací.
2. Za tímto účelem je celní správě druhého státu zaslán seznam pracovníků určených pro tento účel.

Článek 9

1. Informace, získané podle této dohody, mohou být použity k jiným účelům pouze dá-li k tomu celní správa, která informace poskytla, výslovný souhlas.
2. Informace, sdělení a listiny, které má celní správa jednoho státu od celní správy druhého státu k dispozici při provádění této dohody, požívají stejné ochrany jako informace stejného druhu podle národních předpisů tohoto dožadujícího státu.

Článek 10

1. Celní správy obou států mohou jako důkaz ve svých protokolech, zprávách a svědectvích i během šetření a řízení u soudů použít informace a doklady získané za podmínek uvedených v této dohodě.
2. Důkazní moc těchto informací a dokladů je závislá na národním právu dožadujícího státu.

Článek 11

1. Na žádost soudů nebo úřadů jednoho ze států, projedávajících porušení celních předpisů, může celní správa druhého státu umožnit svým pracovníkům, aby vystupovali jako svědci nebo experti před těmito soudy nebo úřady. Tito pracovníci svědčí v rozsahu stanoveném povolením jejich správy, o zjištěných uskutečněných jimi samotnými při výkonu jejich funkcí.
2. V žádosti o předvolání musí být uvedeno především, o jaký případ se jedná a z jakého důvodu bude pracovník vyslýchán.

Článek 12

Oba státy se vzdávají náhrad výloh plynoucích z provádění této dohody s výjimkou výloh plynoucích z článku 11.

Článek 13

Tato dohoda se vztahuje na celní území tak, jak je definováno v právním řádu platném v každém z obou států.

Článek 14

1. Způsoby provádění této dohody jsou stanovovány po dohodě celních správ obou států.
2. Za tímto účelem je vytvořena Smíšená komise složená ze zástupců celních správ obou států, pověřená zkoumáním otázek spojených s prováděním této dohody. Smíšená komise se schází podle potřeby střídavě na území každého ze států.
3. Spory vzniklé a nevyřešené Smíšenou komisí jsou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 15

1. Každý ze smluvních států oznámí druhé smluvní straně splnění požadovaných ústavních postupů týkajících se vstupu v platnost této dohody, která nabude platnosti první den druhého měsíce následujícího po datu obdržení posledního oznámení.
2. Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou, každý ze smluvních států ji může kdykoliv vypovědět písemným oznámením zaslaným diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu. Výpověď nabude platnosti šest měsíců od data oznámení.

Dáno v *Paříži* dne *13. února 1996*
ve dvou původních vyhotoveních, každý v jazyce francouzském
a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

za vládu
Francouzské republiky

za vládu
České republiky

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION D'ASSISTANCE ADMINISTRATIVE MUTUELLE ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ET LE GOU-
VERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE POUR LA PRÉVEN-
TION, LA RECHERCHE ET LA POURSUITE DES FRAUDES
DOUANIÈRES

Le Gouvernement de la République française et

Le Gouvernement de la République tchèque,

Considérant que les infractions à la législation douanière portent préjudice aux intérêts économiques, fiscaux, sociaux, culturels et commerciaux ;

Considérant qu'il est essentiel d'assurer l'application correcte des mesures de contrôle, de restriction ou de prohibition, et l'exacte perception des droits de douane et taxes à l'exportation et à l'importation ;

Considérant la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite des stupéfiants et de substances psychotropes du 20 décembre 1988 et son annexe ;

Convaincus que la lutte contre les infractions à la législation douanière sera rendue plus efficace par une étroite coopération entre leurs administrations douanières ;

Vu la recommandation du Conseil de Coopération Douanière sur l'assistance administrative mutuelle du 5 décembre 1953 ;

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Aux fins de la présente Convention, on entend par :

1. "Législation douanière" : les dispositions légales et réglementaires que les administrations douanières des deux Etats sont chargées de faire appliquer à l'importation, l'exportation ou au transit de marchandises ainsi qu'à la circulation de fonds provenant d'infractions douanières à la législation sur les substances psychotropes et les produits stupéfiants, que lesdites dispositions concernent les droits de douane ou tous autres droits ou taxes ou encore les mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle.

2. "Administrations douanières" :

Pour la République française : la Direction Générale des Douanes et Droits Indirects ;

Pour la République tchèque: Ministère des Finances -- la Direction Générale des Douanes.

3. "Infraction douanière" : toute violation de la législation douanière ou toute tentative de violation de ces lois, telle que définie par la législation interne de chaque Etat.

4. "Personne" : toute personne physique ou morale.

5. "Produits stupéfiants et substances psychotropes" : les produits stupéfiants et substances psychotropes, tels que définis par la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes du 20 décembre 1988 et son annexe.

Article 2

1. Les administrations douanières des deux Etats conviennent de se prêter mutuellement et directement assistance dans les conditions fixées par la présente Convention, en vue de prévenir, rechercher et poursuivre les infractions à la législation douanière.

2. L'assistance prévue au paragraphe précédent ne vise pas la perception des droits de douane, impôts, taxes, amendes et autres sommes pour le compte de l'autre Etat.

3. Sur demande de l'administration douanière de l'un des Etats, l'administration douanière de l'autre Etat notifie aux personnes intéressées résidant sur le territoire de l'Etat requis tous avis, décisions, dispositions et autres documents émanant de l'Etat requérant et concernant l'application de la législation douanière de cet Etat.

4. L'assistance fournie sur la base de la présente Convention s'effectue en conformité avec la législation douanière de l'Etat requis et dans les limites de la compétence de l'administration douanière de cet Etat.

Article 3

Les administrations douanières des deux Etats se communiquent :

1. Spontanément et sans délai tous renseignements dont elles disposent, concernant :

a) Les opérations irrégulières constatées ou projetées, présentant ou paraissant présenter un caractère frauduleux ;

b) Les nouveaux moyens ou méthodes de fraude ;

c) Les catégories de marchandises connues comme faisant l'objet d'un trafic frauduleux ;

d) Les personnes dont on peut penser qu'elles commettent ou peuvent commettre des infractions à la législation douanière de l'autre Etat ;

e) Les navires, aéronefs ou autres moyens de transport suspectés d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière de l'autre Etat ;

f) Les nouvelles techniques de lutte contre les infractions à la législation douanière ayant fait la preuve de leur efficacité.

2. Sur demande écrite et aussi rapidement que possible tous renseignements :

a) Tirés de documents de douane concernant les échanges de marchandises entre les deux Etats, faisant ou pouvant faire l'objet d'un trafic frauduleux au regard de la législation douanière de l'Etat requérant, éventuellement sous forme de copies dûment certifiées ou authentifiées desdits documents ;

b) Pouvant servir à déceler des infractions à la législation douanière de l'Etat requérant.

Ces demandes doivent comporter les indications suivantes :

Le nom de l'autorité requérante,

La nature de la procédure en cours,
L'objet et les motifs de la demande,
Les noms et adresses (identité dans le cas de personnes physiques) des parties impliquées,
Un exposé sommaire de l'affaire ainsi que les éléments juridiques y afférents.

Article 4

Sur demande de l'administration douanière de l'un des Etats, l'administration douanière de l'autre Etat exerce, conformément à sa pratique administrative, une surveillance spéciale sur :

1. Les déplacements, et plus particulièrement sur l'entrée et la sortie de son territoire, des personnes soupçonnées ou connues dans l'Etat requérant pour s'adonner à des activités contraires à la législation douanière ;
2. Les mouvements suspects de marchandises signalées par l'Etat requérant comme faisant l'objet d'un trafic à partir et à destination de son territoire en infraction à sa législation douanière ;
3. Les lieux où sont entreposées en quantités inhabituelles des marchandises dont l'Etat requérant a des raisons de penser qu'elles sont destinées à être importées illégalement sur son territoire ;
4. Les véhicules, embarcations, aéronefs ou autres moyens de transport au sujet desquels l'Etat requérant a des raisons de penser qu'ils peuvent être utilisés pour commettre des fraudes douanières sur son territoire.
5. Les opérations liées au trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes.

Article 5

1. Dans les limites de la législation nationale de chaque Etat, les administrations douanières des deux Etats coopèrent, en tant que de besoin, dans le cadre des livraisons surveillées internationales de produits stupéfiants et de substances psychotropes de manière à identifier les personnes impliquées dans des infractions douanières.

2. Le recours aux livraisons surveillées fait l'objet de décisions au cas par cas.

3. Les livraisons surveillées peuvent être poursuivies avec l'envoi intact ou encore après soustraction ou remplacement partiel de la marchandise illicite.

Article 6

1. Les administrations douanières des deux Etats ne sont pas tenues d'accorder l'assistance prévue par la présente convention dans le cas où celle-ci est de nature à porter atteinte à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de leur Etat ou implique la violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel.

2. Lorsque l'administration douanière de l'Etat qui formule une demande d'assistance n'est pas en mesure de satisfaire une demande de l'administration douanière de même nature

qui serait présentée par l'autre Etat, elle signale le fait dans l'exposé de sa demande. Dans un tel cas, l'administration requise a toute latitude pour déterminer la suite à donner à cette demande.

3. Tout refus d'assistance doit être motivé.

Article 7

1. En vue de faciliter la recherche et la poursuite des infractions douanières sur le territoire de leurs Etats respectifs, chaque administration douanière procède, dans les limites de sa compétence et à la requête de l'autre administration, à des enquêtes, interroge les personnes suspectes, entend les témoins. Elle communique les résultats de ces investigations à l'administration douanière requérante.

2. L'administration douanière de l'Etat requis peut autoriser des agents de l'administration douanière requérante à être présents lors des enquêtes.

Article 8

1. Les administrations douanières des deux Etats prennent des dispositions pour que les agents de leurs services chargés de prévenir, de rechercher ou de poursuivre les infractions douanières soient en relations personnelles et directes en vue d'échanger des renseignements.

2. La liste des agents spécialement désignés à cette fin est notifiée à l'administration douanière de l'autre Etat.

Article 9

1. Les informations obtenues en application de la présente Convention ne peuvent être utilisées à d'autres fins que si l'administration douanière qui les a fournies y a consenti expressément.

2. Les renseignements, communications et documents mis à la disposition de l'administration douanière d'un Etat par l'administration douanière de l'autre Etat en application de la présente Convention bénéficient de la même protection que celle accordée par la loi nationale de l'Etat requérant aux informations de même nature.

Article 10

1. Les administrations douanières des deux Etats peuvent faire état, à titre de preuve, tant dans leurs procès-verbaux, rapports et témoignages, qu'au cours des procédures et poursuites devant les tribunaux, des renseignements et documents recueillis dans les conditions prévues par la présente Convention.

2. L'étendue de la force probante attribuée à ces renseignements et documents est déterminée par référence au droit national de l'Etat requérant.

Article 11

1. Sur demande des tribunaux ou des autorités de l'un des Etats saisis d'infractions douanières, l'administration douanière de l'autre Etat peut autoriser ses agents à comparaître en qualité de témoins ou d'experts devant lesdits tribunaux ou autorités. Ces agents déposent, dans les limites fixées par l'autorisation de leur administration, sur les constatations faites par eux-mêmes dans le cadre de leurs fonctions.

2. La demande de comparution doit préciser notamment dans quelle affaire et en quelle qualité l'agent sera interrogé.

Article 12

Les deux Etats renoncent de part et d'autre à toute réclamation pour le remboursement des frais résultant de l'application de la présente Convention à l'exception des dépenses engagées au titre de l'article 11.

Article 13

Le champ d'application de la présente Convention s'étend au territoire douanier tel que défini par la législation applicable dans chacun des deux Etats.

Article 14

1. Les modalités d'application de la présente Convention sont fixées de concert par les administrations douanières des deux Etats.

2. Il est créé une Commission mixte composée des représentants des administrations douanières des deux Etats, chargée d'examiner les questions liées à l'application de la présente Convention. La Commission mixte se réunit en tant que de besoin alternativement sur le territoire de chaque Etat.

3. Les différends constatés au sein de la Commission mixte et restés sans solution sont réglés par la voie diplomatique.

Article 15

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises en ce qui la concerne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention qui prendra effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de réception de la dernière notification.

2. Cette Convention est conclue pour une durée limitée, chacun des Etats contractants pouvant la dénoncer à tout moment par notification écrite adressée par la voie diplomatique à l'autre Etat contractant. La dénonciation prendra effet six mois après la date de cette notification.

Fait à Prague, le 13 février 1996 en double exemplaire original, en langues française et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République française :

BENOÎT D'ABOVILLE

Pour le Gouvernement de la République tchèque :

MIROSLAV KARNIK

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION REGARDING MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH REPUBLIC AND
THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC FOR THE PREVEN-
TION, INVESTIGATION AND PROSECUTION OF CUSTOMS OFFENC-
ES

The Government of the French Republic and

The Government of the Czech Republic,

Considering that violations of customs legislation are prejudicial to their economic, fiscal, social, cultural and commercial interests;

Considering that it is vital to ensure the strict enforcement of control, restriction and prohibition measures and the rigorous collection of customs duties and export and import taxes;

Considering the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988 and its annex;

Convinced that efforts to control violations of customs legislation can be made more effective by close cooperation between their customs administrations;

Having regard to the recommendation of the Customs Cooperation Council regarding Mutual Administrative Assistance of 5 December 1953;

Have agreed as follows:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Customs legislation" shall mean the laws and regulations which the customs administrations of the two States are responsible for applying to the import, export or transit of merchandise and to the circulation of capital derived from customs offences with respect to the legislation on psychotropic substances and narcotic drugs, whether the said laws and regulations pertain to customs duties or to any other duty or tax or other prohibition, restriction or control measure.

2. "Customs administration" shall mean:

For the French Republic: the Directorate General of Customs and Indirect Duties (Direction Générale des Douanes et Droits Indirects);

For the Czech Republic: the Ministry of Finance -- the Directorate General of Customs.

3. "Customs offence" shall mean any violation of customs legislation or any attempt to violate that legislation as determined by the domestic laws of each State.

4. "Person" shall mean any natural or legal person.

5. "Narcotic drugs and psychotropic substances" shall mean the narcotic drugs and psychotropic substances specified by the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988 and its annex.

Article 2

1. The customs administrations of the two Parties agree to directly assist each other as provided in this Convention, with a view to the prevention, investigation and prosecution of violations of customs legislation.

2. The assistance envisaged in the preceding paragraph shall not affect the collection of customs duties, taxes, dues, fines and other sums to be paid to the other State.

3. At the request of the customs administration of either State, the customs administration of the other State shall notify the persons concerned that reside in the territory of the requested State of any notice, decision, provision or other text originating in the requesting State and pertaining to the application of that State's customs legislation.

4. Assistance provided on the basis of this Convention shall comply with the customs legislation of the requested Party and remain within the jurisdictional limits of the customs administration of that Party.

Article 3

The customs administrations of the two States shall communicate to each other:

I. Spontaneously and without delay, any information they may have regarding:

(a) Actual or planned irregular operations which are or seem to be of a fraudulent nature;

(b) New means or methods of committing fraud;

(c) Categories of merchandise known to be the object of fraudulent traffic;

(d) Persons suspected of committing or being capable of committing violations of customs legislation of the other State;

(e) Vessels, aircraft or other means of transport suspected of being used to commit violations of the customs legislations of the other State;

(f) New techniques for combating violations of customs legislation which have proved effective.

2. Upon written request, and as expeditiously as possible, any information:

(a) Obtained from customs documents relating to trade in merchandise between the two States that is or might be the object of traffic considered fraudulent under the customs legislation of the requesting State, if necessary in the form of duly certified or authenticated copies of the said documents;

(b) Which may be helpful in detecting violations of the customs legislation of the requesting Party.

The request should include the following particulars:

The name of the authority making the request,

- The nature of the ongoing proceeding,
- The object of and reasons for the request,
- The names and addresses (identities in the case of natural persons) of the parties concerned,
- A brief description of the matter and the legal elements involved.

Article 4

At the request of the customs administration of one State, the customs administration of the other State shall, in accordance with its administrative practice, maintain special surveillance over:

1. The movements, and more particularly the entry into and departure from its territory, of persons that the requesting State suspects or knows to be habitually involved in activities that violate customs legislation;
2. Suspicious movements of merchandise identified by the requesting State as the object of traffic being sent from or to its territory in violation of its customs legislation;
3. Places of storage of merchandise in unusual quantities which the requesting Party has reason to believe is intended for illegal import into its territory;
4. Vehicles, boats, aircraft or other means of transport which the requesting State has reason to believe may be used to commit customs fraud in its territory.
5. Activities connected with illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances.

Article 5

1. Within the limits of the domestic laws of each State, the customs administrations of the two States shall cooperate, as required, with respect to monitored international deliveries of narcotic drugs and psychotropic substances for the purpose of identifying persons involved in customs offences.
2. Recourse to monitored delivery procedures shall be decided on a case-by-case basis.
3. Monitored deliveries may be carried out with the consignment intact or following the removal or partial replacement of the illicit merchandise.

Article 6

1. The customs administrations of the two States are not required to furnish the assistance provided for in this Convention when such assistance may be prejudicial to the order public or other vital interests of their State or would involve the breach of an industrial, commercial or professional secret.
2. If the customs administration of the State making a request for assistance would be unable to comply with a similar request from the customs administration of the other State, it shall so indicate when formulating its request. In such case, the requested administration may use full discretion in determining how to execute the request.

3. The grounds for any refusal of assistance shall be provided.

Article 7

1. With a view to facilitating the investigation and prosecution of customs offences in the territory of their respective States, each customs administration shall, within its jurisdictional limits and at the request of the other administration, conduct enquiries, interrogate suspects and hear witnesses. It shall communicate the findings thereof to the requesting customs administration.

2. The customs administration of the requested State may authorize agents of the requesting customs administration to be present during the enquiries.

Article 8

1. The customs administrations of the two States shall arrange for the agents of their services responsible for the prevention, investigation or prosecution of customs offences to maintain direct personal contact with a view to exchanging information.

2. A list of agents specially designated for that purpose shall be provided to the customs administration of the other State.

Article 9

1. Information obtained in accordance with this Convention may not be used for other purposes unless the customs administration furnishing the information has given its express consent thereto.

2. Information, communications and documents made available to the customs administration of one State by the customs administration of the other State in accordance with this Convention shall enjoy the same protection as that afforded by the domestic laws of the requesting State to similar information.

Article 10

1. The customs administrations of the two Parties may use as evidence, both in their minutes, reports and testimonies and during proceedings and prosecutions before the courts, information and documents obtained under the conditions provided for by this Convention.

2. The extent of the probative value attributed to such information and documents shall be determined by reference to the domestic laws of the requesting State.

Article 11

1. At the request of the courts or authorities of one State before which customs offences are brought, the customs administration of the other State may authorize its agents to appear as witnesses or experts before the said courts or authorities. These agents shall give evi-

dence, within the limits set by the authorization of their administration, regarding the findings made by them in the exercise of their duties.

2. The request for appearance shall specify the case concerned and the capacity in which the agent will be questioned.

Article 12

Each of the States shall waive any request for reimbursement by the other State of costs resulting from the implementation of this Convention, except with regard to expenses incurred under article 11.

Article 13

This Convention shall be applicable to the customs territory of the two States as stipulated by the laws of each State.

Article 14

1. The procedures for the implementation of this Convention shall be determined jointly by the customs administrations of the two States.

2. A joint commission comprising representatives of the customs administrations of the two States shall be established to examine issues relating to the implementation of this Convention. The joint commission shall meet as necessary, alternately in the territory of each State.

3. Differences noted within the joint commission and remaining unresolved shall be settled through the diplomatic channel.

Article 15

1. Each of the Contracting States shall notify the other of the fulfilment of the constitutional procedures required with regard to the entry into force of this Convention, which shall take effect on the first day of the second month following the date of receipt of the last notification.

2. This Convention is concluded for an indefinite period, either of the Contracting States being able to terminate it at any time by written notification addressed through the diplomatic channel to the other Contracting State. Termination shall take effect six months after the date of such notification.

Done at Prague on 13 February 1996 in duplicate, in the French and Czech languages,
both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:

BENOÎT D' ABOVILLE

For the Government of the Czech Republic:

MIROSLAV KARNIK

